

Ok. 130-200 n. e.

Galen opisał różnice między tętnicami i żyłami; między innymi wykazał, że tętnicami płynie krew, a nie powietrze, jak sądzono dotychczas.

1628

William Harvey profesor w Królewskiej Szkole Medycyny w Londynie. Jako pierwszy opisał budowę i funkcjonowanie krwioobiegu. Wykazał że skurcz serca jest pochodzenia mięśniowego; zaczyna się od przedsionków, przechodzi na komory i wyrzuca krew do tętnic. Serce to pompa tłocząca krew. Krew stale krąży, więc można ją upuszczać, uzupełniać, podawać do niej leki. Skutkiem jego odkryć były nieudane transfuzje, upowszechnienie upuszczania krwi.

1657

Christopher Wren angielski architekt doby baroku, porzucił na chwilę projektowanie katedr i jako pierwszy wstrzyknął płyny do krwioobiegu ssaka, a dokładnie psa, używając sprzętu Williama Harvey'a

1666

W tym samym roku, co słynny londyński pożar Richard Lower przedstawił pierwszy schemat transfuzji krwi.

1667

Samuel Papys zapisał w swoich dziennikach, iż w Towarzystwie Królewskim miała miejsce pierwsza eksperymentalna transfuzja krwi z jednego psa do drugiego. A dokonali tego J.B. Denie oraz P.E.Emmereze.

1818 lub 1829

W czasach, gdy wszyscy starali się być romantyczni, dr James Blundell okazuje się być bardzo praktyczny i jak pierwszy przeprowadza transfuzje krwi po ciężkich krwotokach porodowych.

1901

Dr Karl Landsteiner, austriacki lekarz patolog i immunolog, laureat Nagrody Nobla 1930. Był profesorem uniwersytetu w Wiedniu odkrył, że w krwinkach czerwonych występują dwa antygeny, które warunkują zjawisko aglutynacji (zlepiania się krwinek) w zetknięciu z krwinkami o odmiennej strukturze antygenowej. Na podstawie tych obserwacji wyróżnił trzy grupy krwi A,B,C. Grupa C została przekształcona później na 0.

1907

Odkryto grupę krwi AB

1914 -1918

Wybuch pierwszej wojny światowej zwiększył zapotrzebowanie na krew, ale też wzmagał kreatywność służb lekarskich. W tym też czasie odkryto, iż zmieszanie krwi z cytrynianem sodu zmniejsza jej krzepliwość. Zbadano również, iż można dłużej można przechowywać krew w lodówce.

1919

Polski Czerwony Krzyż powstał tuż po odzyskaniu przez Polskę niepodległości. Z inicjatywy Stowarzyszenia Samarytanin Polski zwołano 18 stycznia 1919 naradę wszystkich istniejących na ziemiach polskich organizacji kierujących się w działaniu ideałami Czerwonego Krzyża.

Organizacje te podczas narady odbywającej się pod patronatem Heleny Paderewskiej utworzyły Polskie Towarzystwo Czerwonego Krzyża.

1940

Landsteiner i Wiener prowadzą doświadczenia z małpami z gatunku Rhesus maccacus. Wszczepiając królikowi krew małpy zauważyli, że surowica królika wytwarza substancję zawierającą nieznany dotąd czynnik anty-rhesus. Naukowcy nazwali go czynnikiem Rh. Osoby posiadające w swej krwi czynnik anty-Rhesus, to osoby z krwią Rh+, natomiast ludzie bez czynnika anty Rhesus posiadają krew Rh-.

1951

Powołanie do życia Instytutu Hematologii i Transfuzjologii. Zadaniem Instytutu Hematologii było nie tylko zorganizowanie w Polsce Służby Krwi, ale również pobudzenie rozwoju hematologii.

1986

Rozpoczęto produkcję pierwszych testów (ELISA I Western blot) w kierunku obecności przeciwciał anty-HIV, miało to miejsce na Kubie.

1988

W dniu urodzin Karla Landssteinerja ustanowiono coroczny Dzień Honorowego Dawcy Krwi

1999

Powstanie RCKiK

2006

23 październik 2006 powstaje Narodowe Centrum Krwi